

kødet har en udtalt kønslig lugt ved overskridelse af grænseværdien på 0,5 µg/g, hvilket medfører, at kødet er uegnet til menneskeføde.

- 2) *Forbundsrepublikken Tyskland betaler sagens omkostninger.*

(¹) EFT C 158 af 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

af 17. november 1998

i sag C-391/95, Van Uden Africa Line ved Van Uden Maritime BV mod Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl. (anmodning om præjudicial afgørelse fra Nederlandenes Hoge Raad) (¹)

(Bruxelles-konventionen — voldgiftsklausul — foreløbig betaling — begrebet foreløbige retsmidler)

(1999/C 20/02)

(Processprog: nederlandsk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-391/95, angående en anmodning, som Nederlandenes Hoge Raad i medfør af protokollen af 3. juni 1971 vedrørende Domstolens fortolkning af konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Van Uden Africa Line ved Van Uden Maritime BV mod Kommanditgesellschaft in Firma Deco-Line m.fl., at opnå en præjudicial afgørelse vedrørende fortolkningen af artikel 1, stk. 2, nr. 4, artikel 3, artikel 5, nr. 1, og artikel 24 i konventionen af 27. september 1968 (EFT L 304 af 30.10.1978, s. 17), som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse (EFT L 304 af 30.10.1978, s. 1, og — den ændrede tekst — s. 77) og ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse (EFT L 388 af 31.12.1982, s. 1), har Domstolen, sammensat af præsidenten, G. C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene P. J. G. Kapteyn, J.-P. Puissochet, G. Hirsch og P. Jann samt dommerne G. F. Mancini, J. C. Moitinho de Almeida, C. Gulmann, J. L. Murray, D. A. O. Edward, H. Ragnemalm (refererende dommer), L. Sevón og

M. Wathelet; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær D. Louterman-Hubeau, den 17. november 1998 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) *Artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968 om retternes kompetence og om fuldbyrdelse af retsafgørelser i borgerlige sager, herunder handelssager, som ændret ved konventionen af 9. oktober 1978 om Kongeriget Danmarks, Irlands og Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirlands tiltrædelse og ved konventionen af 25. oktober 1982 om Den Helleniske Republiks tiltrædelse, skal fortolkes således, at den ret, der har kompetence i henhold til denne bestemmelse, også har kompetence til at træffe afgørelse om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler, uden at der gælder andre betingelser for kompetencen hertil.*
- 2) *Når parterne gyldigt har bestemt, at en tvist ifølge en kontrakt ikke skal høre under de almindelige domstoles kompetence, men skal afgøres ved voldgift, kan der ikke træffes afgørelse om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende retsmidler på grundlag af artikel 5, nr. 1, i konventionen af 27. september 1968.*
- 3) *I det omfang, genstanden for et krav om anvendelse af foreløbige retsmidler angår et spørgsmål, der er omfattet af det materielle anvendelsesområde for konventionen af 27. september 1968, finder konventionen anvendelse, og dens artikel 24 kan danne grundlag for en kompetence for den ret, der behandler en sag om foreløbige forholdsregler, også selv om en procedure vedrørende sagens realitet allerede er iværksat eller kan iværksættes, og også selv om proceduren skal gennemføres for voldgiftsmænd.*
- 4) *Artikel 24 i konventionen af 27. september 1968 skal fortolkes således, at det bl.a. er en betingelse for at anvende bestemmelsen, at der består en reel tilknytning mellem retsmidlets genstand og den stedlige kompetence i den kontraherende stat, i hvilken retten er beliggende.*
- 5) *Foreløbig betaling af en modydelse i henhold til en kontrakt er ikke et foreløbigt retsmiddel i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i artikel 24 i konventionen af 27. september 1968, medmindre der er sikkerhed for tilbagebetaling af beløbet til rekvisitus for det tilfælde, at rekvirenten ikke får medhold i sagens realitet, og det begærede retsmiddel kun rettes mod bestemte formuegoder, som tilhører rekvisitus, og som befinder sig eller vil komme til at befinde sig inden for det område, hvor den ret, sagen er indbragt for, har den stedlige kompetence.*

(¹) EFT C 46 af 17.2.1996.